

Deux communes voisines, transitionnelles mais de part et d'autre de la frontière linguistique :

Parabole en gascon de transition d'Escassefort	Parabole en duraquois de Seyches
<p>U(n) (h)ome n'abéou que dus droles. Lou pu jouén digout à soun pay : « És tén qué jou sisqui moun meste é qu'auoji dé l'argén. Faou qué pousqui m'én en a é qué bésqui dé péys. Partaya boste bien é douna-mé ço qué dibi abé. - O, moun drole, digout lou pa(y) ; coume tu bourras. Tu sés u(n) méchan é tu séras puni. » Apuy drubit u(n) tiroir, partayét soun bien é n'én fi dubes pars égales.</p>	<p>Un omé n'abio qué dus gouya. Lou pu zouyné diguè à soun pay : « Ey tén qué sigué moun mestré et qué asqué dé l'arzen. Foou qué posqué mé nana et qué besqué dé paï. Partaza bosté bien, et douna-mé so qué dibé aouguéy. - O, moun gouya, diguè lou pay, coumo bourra. Sè ün méyssen et sera puni. » Pey, drubén ün tiroir, partazé soun bien et n'én fasqué dio par eygalo.</p>
<p>Pa(ou) dé jours apréss, lou méchan drole s'én angout d'a(ou) bilayé én fazén lou fier é san di[] adi(ou) à digu(n). Trabérsét bien dé landes, dé boys, dé ribéyres é béngout d'én une grande bile énté despénsé tou soun argén. A(ou) bout dé qua(ou)que méss, dibout bénde sés abilleméns à une bieille fame é dé s'alouga pér esta béylé : l'énbièreun, a(ous) champs pér garda lés azés é lés bé(ous).</p>	<p>Paou dé zour aprè, lou méyssen gouya sé nanguè daou bilazé én fasén lou fier, et san diré adiou à digün. Trabersè béauco dé lando, dé boy, dé ribièro, et bénguè dén no grando bilo, énté despénsé tou soun arzen. Aou ca dé quaouqué méy, diouguè béndré séy hardo à uno bieillo fenno et sé louga pér estré béylé : l'énbouyèrén éy chan pér y garda lés asé et léy béou.</p>
<p>Apréss fu bien malérous. N'a(out) pa méy dé li per droumi la nuy, ni dé fu pér sé ca(ou)fa, quan fazé(ou) frét. Abé(ou) qua(ou)ques co tan fan qu'a(ou)ré bién minya aqués feuilles dé ca(ou)lés é aqués fruys pourris qué minyén lés pors ; mais digu(n) ly dounabe rés.</p>	<p>Alor, fusqué bien malhérou. N'asqué pu dé illè pér drumi la nèy, ni dé fè pér sé caoufa quand fasio fré. Abio caaouquéquo talomén fan qu'aouyo bien minza quéy feillo de caoulé et quéy fruto pourrido qué minzén léy por ; mais digün li dounabo ré.</p>
<p>U(n) désséy, lou bénte bouyte sé déchét tounba sus u(n) banqué, régarda(ou) lés a(ou)zé qué boulabéun lé(ou)géy. Puy bi parésché dén lou ciel la lune é lés éstéles é sé digout én plouran : A la bas lousta(ou) dé moun pay és plén dé béylés qué an dé pan é dé bi(n), dés éous é dé fourmage tan qué n'én boleun. Péndén qué tén, jou, mé mori de fan aci.</p>	<p>Ûn désséy, lou bénté bouyté, sé déyssé tounba su uno cadiero, guéytan pér la fénestro lés aouséou qué boulabén léousièromén. Péy bi paréyssé dén lou ciel la luno et lés éstèlo, et sé diguè én puran : « Là-ba, l'oustaou dé moun pay éy plé dé doméstico qué an dé pan et dé bïn, d'éou et dé froumazé, tan qué n'én bolén. Péndén quéou tén, you, moré dé fan ayssi.</p>
<p>(H)é bé, jou ba(ou) mé léba, m'én iréy trouba moun pay é l'y direy : Jou firi u(n) péca quan jou bouloy bous quitta. A(ouy) gran tor é fa(ou) qué bous mé punisses jou sabe bé. Né m'appéla plus boste drole, tréta-mé coume lou darrey dé bostes béyléts. Jou furi coupable é jou languisséy l'u(n) dé bous.</p>	<p>Eh bé, baou mé léba, anirey trouba moun pay et li direy : Firé ün gran péca, quand bourguèré bou quita. Aouguèré gran tort, et foou qué mé puniguéy, zou sabé bé. M'appelléy pu bosté gouya, trata mé coumo lou darrié dé bostéy béylé. Fusquèré coupablé, mais languissioy loun dé bou. »</p>
<p><i>Un òme n'avèu' que dus dròlles. Lo pus joen digot a son pair : « Es temps que jo sisqui mon mèste e qu'augi de l'argent. Fau que posqui me'n anar e que vèsqui de peïs. Partatjatz vòste bien e donatz-me ço que divi aver. - Ò, mon</i></p>	<p><i>Un òme n'aviá que dus goiats. Lo pus joine diguèt a son pair : « Es temps que sigue mon mèstre e que asque de l'argent. Partatjatz vòste bien e donatz-me ço que divi auguer. - Ò, mon goiat, diguèt lo pair, coma vorràs. Sès un</i></p>

dròlle, digot lo pair; coma tu vorràs. Tu sès un meixant e tu seràs punit. » Apui drubit un tiroar, partatgèt son bien e ne'n fit duvas parts egalas.

Pauc de jorns après, lo meixant dròlle se'n angot dau vilatge en fasent lo fièr e sans d[] adiu a digun. Traversèt bien de landas, de bòis, de ribèiras e vengot dens una granda vila ente despensèt tot son argent. Au bot de quauques mes, divot vénder ses abilhaments a una vielha fama e de s'alogar per estar vailet : l'envièren aus xamps per gardar les ases e les beus.

Après fut bien malerós. N'avot pas mèi de lit per dromir la nuit, ni de fuc per se caufar quand fasèu' fred. Avèu' quauques còps tant fam qu'auré bien minjat aques' fulhas de caulets e aques' fruits porrits que minjan les pòrcs ; mès digun li donava res.

Un desseir, lo vente voite, se deixèt tombar sus un banquet, regardau' les ausèths que volàvan leugèir. Pui vit paréixer dens lo cièl la luna e les estelas e se digot en plorant : Alà-bas, l'ostau de mon pair es plen de vailets que an de pan e de vin, des eus e de formatge tant que ne'n vòlen. Pendant 'queth temps, jo, me mòri de fam ací.

E bé, jo vau me levar, me'n irèi trobar mon pair e li dirèi : Jo firi un pecat quand jo voloï vos quitar. Avoi grand tòrt e fau que vos me punissetz, jo sabe bé. Ne m'apelatz plus vòste dròlle, tretatz-me coma lo darrèir de vòstes vailets. Jo furi copable e jo languissèi lunh de vos.

meissant e seràs punit. » Pèi, drubent un tiroar, partatgèt son bien e ne'n fasquèt duás parts esgalas.

Pauc de jorns après, lo meissant goiat se'n anguèt dau vilatge en fasent lo fièr e sans dire adiu a digun. Traversèt beucòp de landas, de bòis, de ribièras, e venguèt dens 'na granda vila ente despensèt tot son argent. Au cap de quauques mes, diuguèt vendre seis ardas a una vielha femna e se logar per èstre vailet : l'envoièren ais champs per i gardar leis ases e leis beus.

Alòrs, fusuèt bien malerós. N'asquèt pus de lièit per drumir la nèit, ni de fèc per se caufar quand fasiá fred. Avia quauques còps talament fam qu'au(r)ia bien minjat 'queis felhas de caulets e 'queis frutas porridas que míngen leis pòrcs ; mès digun li donava res.

Un desseir, lo ventre voite, se deissèt tombar sus una cadiera, gueitant per la fenèstra leis ausèus que volàven leugièrament. Pèi vit paréisser dens lo cièl la luna e leis estelas, e se diguèt en purant : « La-bas, l'ostau de mon pair es plen de domesticas que an de pan e de vin, d'eus e de fromatge, tant que ne'n vòlen. Pendant 'queu temps, io, mòre de fam aici.

E bé, vau me levar, anirèi trobar mon pair e li dirèi : Fire un grand pecat quand vorguère vos quitar. Auguère grand tòrt, e fau que me puniguetz, zo sabe bé. M'apeletz pus vòste goiat, tratatz-me coma lo darrièr de vòsteis vailets. Fusuère copable mès languissiái lonh de vos.